

Dit is de naam die wij haar gaven.
God schreef hem in de palm van Zijn hand.

Irma VAN DAMME

**echtgenote van
JOZEF EECKHOUT,**

geboren te Sint-Maria-Oudenhove
op 13 april 1902 en bezielde met de kracht
van het ziekensakrament naar God gegaan
op 23 oktober 1972 te Brakel.

« Moeder, hoe is 't? Hoe zou 't zijn? Gij weet het beter dan ik. Ik ga sterven. Ik ga bij Daniël. Ik ga naar de hemel. 't Zal daar goed zijn: vaneigen zal 't daar goed zijn. Dan heb ik geen schrik om te sterven ».

Als er een hemel is, dan zal er daar plaats zijn voor Irma. Van bij de Heer is zij steeds teruggegaan naar haar taak, haar werk, haar plicht, om zich in te zetten met liefde, bezorgdheid voor man, kinderen en kleinkinderen.

Haar leven is meer dan het leven van anderen gevuld geweest met lijden, ziekte en tegenslag. Vooral de tragische dood van haar zoon Daniël was een pijnlijke slag voor haar moederhart.

Toch heeft zij haar vreugden en zorgen gedragen, gericht op God. Ze heeft veel gebeden en gelukkig en gelovig de H. communie ontvangen tot op haar ziekbed. Tenslotte heeft zij gezegd: « Uw wil geschiede ».

Liefste man, kinderen en familie: met honderd attenties hebben jullie mijn lijden en mijn benauwdheid trachten te verlichten. Jullie liefde was groot voor mij. Ik wil nu rusten

in de Heer en verder leven in de goedheid, de trouw, de dienstbaarheid, de liefde van hen, die bedroefd zijn om mijn heengaan, maar die de Vader dankzeggen om het geschenk dat zij in mij van Hem mochten ontvangen.

O. L. Vrouw van Rozebeke, bid voor mij.

Het is goed dat jullie gekomen zijn en met ons meeleeft. Wij danken jullie.

Josef EECKHOUT,
zijn kinderen, kleinkinderen en de familie
EECKHOUT-VAN DAMME.

Druk. Jos. De Vleeschouwer, Brakel